

17,9 Mill. Kr.), samt at det af Socialministeren i indeværende Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. tidligst kan træde i Kraft den 1. Oktober 1931, saa at den Udbygning af Krisefonds-Ordningen, som dette Forslag tilstræber gennemført, ikke vil kunne faa nogen Betydning for de arbejdsløse i indeværende Vinter.

Ministeren bemærkede, at han ved Udarbejdelsen af Lovforslaget havde taget vidtgaende Hensyn til de Indvendinger, der fra Venstres og de Konservatives Side blev fremsat imod det i Fjor fremsatte Forslag.

Bekostningen ved Lovforslagets Gennemførelse opgjordes i en som Bilag aftrykt Skrivelse af 8. Januar 1931 fra Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen. Direktøren regnede med, at et Maksimumsantal af i alt ca. 17 800 arbejdsløse Kassemedlemmer straks vil falde ind under Loven, og at dette Antal vil forøges med ca. 5 000 i hver af Maanederne Marts og April. Hertil kommer ca. 3 000 Personer, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser. Den samlede Understøttelsesudgift ansloges til at blive ca. 5,1 Mill. Kr., hvorefter Kommunerne, Arbejdsløshedsfonden og Staten hver kom til at bære 1,7 Mill. Kr. Hertil kommer for Arbejdsløshedsfondens Vedkommende en Udgift paa ca. 355 000 Kr. Det nøjagtige Antal paa Arbejdsløsheds-kasse-medlemmer, der er uden vedtægtsmæssig Understøttelse, kendtes imidlertid ikke, da Lovforslaget fremsattes.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Socialdemokraternes og de Radikales Ordførere (henholdsvis Einer Jensen og Rager), medens saavel Venstres som de Konservatives Ordførere (henholdsvis Krag og Christmas Møller) udtalte Betænkeligheder ved det. Disse Synspunkter fik ogsaa Udtryk i Betænkningen fra Folketingsudvalget.

Flertallet (Regeringspartierne) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret med Tilføjelse af, at de havde tilbudt Forhandling om Ændringer i Lovforslaget, men *Mindretallet* havde ikke villet ind derpaa. *Venstremindretallet* mindede om, at det fra Venstres Side tidligere var udtalt, at man misbilligede den Passivitet, som Regeringen efter Venstres Mening havde udvist overfor Spørgsmaalet om under den stigende Arbejdsløshed at skaffe Beskæftigelse, og at man bestemt maatte forbeholde sig sin Stilling til rene Understøttelsesforslag. Det gjordes fremdeles gældende, »at ved nærværende Forslag svækkes paa afgørende Maade Udsigten til Gennemførelse af en fremtidig Krisehjælp paa Forsikringsgrund. Ved Forlaget om Tillæg til Krisekasse-understøttelsen efter den gældende Lovgivning foregriber man den frie Afgørelse i denne Sag i Tilknytning til Bestemmelser derom i Forslaget til en reformeret Sociallovgivning.